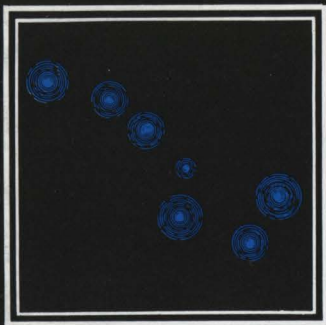

NR 5 1975 - ÅRGÅNG 6

GIGOFF

INFORMATION

med projekt URD.

URD-konferens i Stockholm

Arméhelikopter mötte UFO

Föreningen

ORDFÖRANDE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

SEKRETERARE:

Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4 424 48 Angered
Tfn. 031/30 39 56.

KASSÖR:

Alf Tollhag
Kongahällagatan 42 B 442 00 Kungälv
Tfn. 0303/14 70 6.

FOTOTEKNISK-avdelning:

Gunnar Bunker
Roy Karlsson
Lasse Svennberg

PR-avdelning:

Mats Weidel

INFORMATION – Göteborg:

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

INFORMATION – Stockholm:

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tfn. 08/35 53 64

URD – Information:

Sten Lindgren
Larsbergsvägen 23 181 38 Lidingö
Tfn. 08/767 33 14.

OMSLAGSBILD:

Från vänster till höger: övre raden:
Bjarne Håkansson, Sten Lindgren, Ti-
na Lindgren, Borgny Tingstedt, Ha-
rald Thuresson, Leonard Johansson,
Undre raden:
Anders Liljegren, Lennart Bäckstrand
Enid Olsson, Bertil Kuhlemaan och till
sist han som är ansvarig för bilderna
Sven-Olof Fredriksson.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Alf Tollhag

I REDAKTIONEN:

Sven-Olof Fredrikson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Leif Nilsson
Lasse Svennberg

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

LAYOUT:

Björn Högman

PRENUMERATION – DISTRIBUTION

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tfn 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år.

Medlemskap (i vilket också prenumeration
ingår) 50 kronor/år.

Endast prenumeration helår 39:-, halvår 21:50.

GICOFF
håller möte i egen lokal vid Långåkern i
Sävedalen.

Upplys. ordf. Sven-Olof Fredrikson,
tfn. 031/21 87 10.

Mötesdagar under 1975:

7.1	21.1	4.2	18.2
4.3	18.3	1.4	15.4
29.4	13.5	27.5	10.6
2.9	16.9	30.9	14.10
28.10	11.11	25.11	9.12

EFTERTRYCK FÖRBJUDES
utan redaktionens medgivande.

GICOFF: STOBÉEGATAN 28 B · S - 416 53 GÖTEBORG · POSTGIRO 42 85 03-7

Redaktionellt

Nyss var det science fiction-kongress i Stockholm. De flesta deltagarna var negativt inställda till UFO-frågan, erfar vi. Det kanske inte är konstigt att företrädare för litteraturgenren S F ser lite snett på ufologer - många UFO-fall tycks ju understryka det gamla talesättet att verkligheten är underbarare än dikten . . . . .

Ser S F-fans ner på ufologer, så uppskattar vi i alla fall S F-författares

försök att beskriva vad som nu inte är men kan bli verklighet eller vad som kan existera i andra världar och dimensioner. Deras ansträngningar att vidga världsbilden kan bli mycket värdefulla i försöken att komma tillrätta med UFO-problematiken, som är en reell och gigantisk vetenskaplig utmaning. ■

GICOFF-red.

PRESS-STOPP

Blå stråle från UFO förlamar skogsarbetare – och vart tog han vägen?

De många polisobservationerna av UFO:s i USA har medfört att amerikanska polisen börjat ta allmänhetens iakttagelser om underliga fenomen alltmer på allvar.

En av de senaste egendomliga händelserna inträffade onsdagen den 5 november. Sju skogsarbetare var på väg hem från sitt arbete i Apache-skogen nära Heber i Arizona. De fick syn på ett UFO som kretsade snett ovanför deras bil. En av dem - Travis Walton - sprang ur bilen för att titta närmare på vad det kunde vara.

Då sköt en blå stråle ut från farkosten och 26-årige Walton föll omkull, till synes medvetslös eller livlös.

De andra sex blev så rädda att de körde sin väg i panik och lät Walton ligga kvar. Men de sansade sig snart och tyckte att de måste anmäla detta till polisen, hur otroligt det än kunde låta. Så snart de ringt polisen körde de tillbaka och var åter på platsen efter en kvart. Strax därefter kom också en polisbil.

Men av Travis Walton fanns inte ett spår. Inte heller tycks man ha funnit några märken på marken eller gjort några andra fynd som kunde sättas i samband med händelsen. Polisen har nu förgäves sökt Walton i flera dagar.

Sheriff Marvin Gillespie förklarade för pressen att det förefaller orimligt att de sex skogsarbetarna skulle ha kommit överens om att berätta en så fantastisk historia. Han måste utgå från att det finns någon sanning i vad de berättar. De sex skall nu testas med lögn-detektor.

Fyrmannabesättning berättar om ARMÉHELIKOPTERS OTROLIGA UFO-MÖTE

Av Leif Nilsson.

En fyra man stark helikopterbesättning vid amerikanska armén har haft ett underligt och skrämmande möte med ett UFO i lufttrummet över östra Ohio.

En officiell rapport säger att helikoptern tvingades stört dyka för att rädda sig, mystiskt förlorade all radiokontakt med marken och lyftes sedan upp ca 600 meter av någon oförklarlig kraft. En skadad kapten Larry Coyne, befälhavare i helikoptern, sade:

- Jag har tillbringat de flesta av mina 17 år inom armén i en helikopter och vad vi mötte liknade inte någon flygande maskin jag sett förut.

Den bisarra händelsen började kl 23.10 torsdagen den 18 okt 1973. Helikoptern, en Bell Huey Jet, befann sig vid den tidpunkten söder om sin hemmabas vid Cleveland Hopkins-flygplatsen. Besättningschef Robert Yanasek var den förste att upptäcka något ovanligt.

- Jag såg ett rött ljus vid horisonten på vår högra sida. Det kom emot oss fort och jag varnade piloten.

Kapten Coyne, 35 år, som också är befälhavare för arméns 316:e medicinska detachment, förklarade:

- Jag såg att ljuset for emot oss med närmare 1 000 km/tim och jag antog, att det måste vara ett jaktplan från närliggande flygbasen Mansfield. Jag anropade genast Mansfield för att be dem att hålla sin pilot ur vägen för oss. Jag hade just fått kontakt med Mansfield och ljuset närmade sig hastigt, när vår radio helt plötsligt dog ut. Den andra farkosten var farligt nära nu och jag var tvungen att genast göra en undanmanöver och kasta helikoptern i brant dykning. På samma gång kom den andra farkosten inom 80 meters avstånd.

Sedan gjorde UFO:t något som de fyra flygarna aldrig hade sett något flygplan göra. Kapten Coyne:

- Från en hastighet av 960 km/tim saktade det tvärt ner till vår exakta hastighet av 160 km/tim och svävade ovanför oss.

Besättningen stirrade, kunde knappt tro sina ögon.

- Det var ett cigarrformat, metalliskt grått föremål med en kupol på ovansidan, rapporterade den förbluffade andrepiloten Arigion Jezzi.

John Healey, den fjärde besättningsmedlemmen sköt in:

- Det såg exakt ut som dessa otroliga teckningar jag sett av UFO:s. Det var ca 18 meter långt utan några gluggar eller öppningar, som vi kunde se. Först visade det bara ett rött ljus i nosen, sedan svepte en grön spotlight från bakre delen runt och in i vår kabin.

Efter att ha hängt över helikoptern några sekunder, vände UFO:t och stack i väg mot norr. När faran för kollision var överstämmande koncentrerade sig kapten Coyne på kontrollerna för att ta helikoptern ur den branta dykningen. Det var då den uppskrärrade besättningen upptäckte den mest underliga delen av händelsen.

I det ögonblick UFO:t svepte över helikoptern, befann den sig på en höjd av 450 meter och i brant dykning. Nu, några sekunder senare, fanns den 1140 meter upp i luften. Detta är enligt en FAA-alesman omöjligt att klara av egen kraft. Kapten Coyne sade:

- Jag flög med full fart norrut, ut ur området. Jag tänkte inte stanna där omkring ifall den där knasiga maskinen skulle komma tillbaka. Tio minuter senare fungerade vår radio normalt igen.

Alla flygarna, vilka tillhör amerikanska arméns reserver, avlade identiska berättelser om händelsen. Full rapport har tillsänts både armén och FAA.

Kapten Larry Coyne berättar om sitt och sin besättnings otroliga möte med UFO:t.

Illustrationsteckning Leif Nilsson.

Forts på sid 22.

URD-konferens

URD-projektet rullar sakta men mycket tungt och säkert framåt. Vid ett sammanträde den 11 oktober fattades beslut i en rad viktiga frågor. Kallade till mötet var representanter för UFO-föreningar som tidigare deltagit i projektarbetet samt ytterligare några personer. Programmet var späckat och de 7 timmar som vi hade på oss präglades av ett intensivt arbete. Då något protokoll ännu (20 oktober) inte finns distribuerat ska jag här bara redogöra för de viktigaste besluten vid mötet. Det finns säkert anledning att vid ett senare tillfälle återkomma med ytterligare information.

1. I ledningen för projektet med ansvar för finansiering och frågor av viktigare policy-karaktär står en stiftelse med en styrelse på 6 personer som beslutande organ. Stiftelsen har genom sin finansmakt givits ett avgörande inflytande på projektets verksamhet. Mandattiden för styrelsens ledamöter är 4 år men en förnyelse av halva styrelsen sker vartannat år. Ledamot får ej sitta två mandatperioder i rad.

Invalda i styrelsen blev:

Sven-Olof Fredrikson	GICOFF
Karl Erik Fällidin	Arbetsgruppen för UFO-identifiering
Bjarne Håkansson	" " " "
Bertil Kuhlemann	" " " "
Sten Lindgren	" " " "
Harald Thuresson	" " " "

Som suppleanter utsågs Gunnar Telander och Hardy Broström, båda Arbetsgruppen för UFO-identifiering.

2. För planering och utveckling av själva UFO-arbetet inom projektet svarar en ledningsgrupp. Varje person i denna grupp har ansvar för ett visst område inom projektet. Mötet beslöt att denna grupp tills vidare skulle ha följande sammansättning:

ANSVARSSOMRÅDE	ANSVARIG
Analys	Per Schmeling Anders Liljegren
Datautveckling	Bjarne Håkansson
Ekonomi	Harald Thuresson

Nat samverkan i UFO-frågor	Thorvald Berthelsen
Nat utveckling av extern inf verksamhet	vakant
Nat utveckling av intern inf verksamhet	Alf Tollhag
Projektutveckling (metodologisk)	Bertil Kuhlemann
Projektplanering	Sven-Olof Fredrikson
Resursutveckling	Hardy Broström
Utbildning	Sten Lindgren
Koordinering mellan funktionerna	Lennart Johansson

3. För det konkreta UFO-undersökningsarbetet gäller följande organisation:

Fältbevakning

Ansvarig:	Borgny Tingstedt, Sturegatan 32 A, 571 00 Nässjö.
Uppgift:	Genom pressklipp och på annat sätt inhämta information om gjorda observationer. Kontakta utbildade fältrapportörer så att en undersökning kommer till stånd.

Fältundersökning

Ansvarig: Utbildad fältrapportör.

Uppgift:	Utföra UFO-undersökning i enlighet med de riktlinjer som givits vid URD-kurs. Sända färdigt undersökningsmaterial till sammanställningsgruppen.

Sammanställning

Ansvarig: GICOFF, Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg.

Uppgift:	Granska inkommet material, initiera kompletterande undersökningar och göra slutlig sammanställning. Tillsammans med fältrapportören bedöma fallet. Skicka materialet vidare för databehandling, arkivering och ev publicering.

Finns där något?

Arkivering

Ansvarig: UFO-Jakobsberg, c/o Bäckstrand, Veckovägen 4, 175 41 Järfälla.

Uppgift:	Svara för att alla gjorda undersökningar finns arkiverade i enlighet med de krav som projektet ställer.

Datadriften

Ansvarig: Bjarne Håkansson, Enstavägen 15, 183 40 Täby.

Interninformation

Ansvarig: GICOFF, Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg.

Uppgift:	Att till personer engagerade inom projekt URD sprida information i angelägenheter som rör projektet.

Extern information

Ansvarig: Arbetsgruppen för UFO-identifiering, Box 454, 101 26 Stockholm.

Uppgift:	Att till utomstående sprida information om projektet. För samordning av de olika funktionerna svarar en kontaktman i respektive grupp.

4. Högsta beslutande organ inom projektet är stiftelsens styrelse och ledningsgruppen tillsammans.

DATORN—ett tekniskt fulländat hjälpmedel

Datasystemdelen av projekt URD är ett redskap för att hjälpa oss att hålla ordning på de tusen och åter tusen uppgifter som kommer in. Här kan vi lagra och snabbt finna hundratals uppgifter om en iakttagelse. Vi kan även jämföra iakttagelser med varandra eller med yttre uppgifter som till exempel närheten till gruvor, flygkorridorer, kraftledningar, försvarsanläggningar m m.

Vad vårt datasystem inte kan göra, är att tala om för oss vad som är orsaken till en iakttagelse. Lika litet som man köper en bil för att den skall köra oss dit vi vill, så använder man en dator för att den skall lösa gåtorna åt oss.

Det som datorn gör åt oss kan vi lika gärna göra för hand. Bara med den skillnaden att det skulle ta tio år i stället för tio minuter. Det är väl ingen tvekan om vilket man väljer .....

Av resursskal går färdigställandet av den första delen av systemet på sparlåga. Den första delen omfattar inregistrering av information om en iakttagelse samt även viss form av enkel statistik. De mera komplicerade undersökningarna kan man bara färdigställa när man behöver dem, beroende på att varje undersökning bland de lagrade rapporterna behöver sin speciella kombination av program. För närvarande behövs cirka 5 000 kronor för att kunna få inregistreringsdelen i körfärdigt skick.

MONOPOLEN – magneten med endast en pol

I omkring 40 år har fysikerna letat efter en magnetisk partikel med bara en pol. Kvantfysikens lag om enhetsladdningar har pekat på att en sådan bör finnas. Kan den påvisas och framställas, blir det en av århundradets största vetenskapliga upptäckter och får stor betydelse för elektronik och energiproduktion. Små men kraftiga elektriska motorer, ny strålningskälla för cancerbehandling och superacceleratorer i fickstorlek för kärnfysikalisk forskning – detta kan då bli verklighet.

Professor Buford Price från Berkeley, Kalifornien, berättade i augusti om det nya fyndet när han gästade den 14:e internationella kongressen om kosmisk strålning på Max Planckinstitutet i München och senare också på Niels Bohr-institutet i Köpenhamn.

Forskare från Houston, Texas, avskötte en filmemulsion som förts upp till 40 km:s höjd med ballongför att uppfånga kosmisk strålning och tunga partiklar. Då de fann ett osedvanligt brett spår kontaktade de Price, som är specialist på att spåra tunga kosmiska partiklar och utvecklat en detektor för detta ändamål, som också medföljt ballongen.

Price fann att filmspåret passerat alla hans 32 kontrollskikt, att partikeln gått genom instrumentet nästan utan uppbromsning alls, och att en rad andra egenskaper tydde på att den motsvarade förväntningarna på en monopolpartikel.

Monopol-teorin framlades för snart 40 år sedan av brittiske fysikern Dirac, och sedan dess har fysikerna letat efter sådana partiklar i mångrus, sateliter och många slags acceleratorför-sök. Men allt har varit så förgäves att de flesta fysiker inklusive Price, tviv-

lat starkt på att någon sådan förekom.

Vid de fortsatta noggranna undersökningarna fann Price, att monopolen tydligen har en massa som är 600 gånger större än protonen. Spåret svarade mot passagen av en jättestor elektrisk laddning, men andra karakteristika i mönstret uteslöt att det var en elektrisk laddning. Bland annat antyde beräkningarna av den mycket kraftiga joniseringen i spåret, att det berömda förhållandet 1:137 mellan laddning och magnetisk enhet, som bestämmer atomernas finstruktur, var helt i ordning.

Monopolen är helt enkelt så stor, att man hittills sökt den i fel energiområde. Att påvisa och framställa den under jordiska förhållanden skulle kräva större energimängder än någon accelerator nu kan producera. Superacceleratorn i Batavia, USA, kan kanske klara det i en planerad utbyggnad.

Price antyder att det kan finnas en hel familj av magnetiska enhetspartiklar i olika storlekar. Han stöder nu ballongjakt efter monopoler över Antarktis och förbereder instrument som han hoppas få med i rymdskytteleverprogrammet. Det har han goda möjligheter att lyckas med – han forskar i samarbete med NASA och amerikanska atomenergikommisionen. Redan nu är vissa försök i Berkeley igång för att avslöja mer om monopol-teorin.

Kanske tar det många år innan man kan fånga en monopol "levande" – eller rentav framställa en. Men eftersom det är en mycket långlivad partikel kan man med acceleratorteknik få en monopol till att frambringa flera. Det öppnar vägen för utnyttjandet av koncentrerade magnetiska krafter och nya energikällor. ■

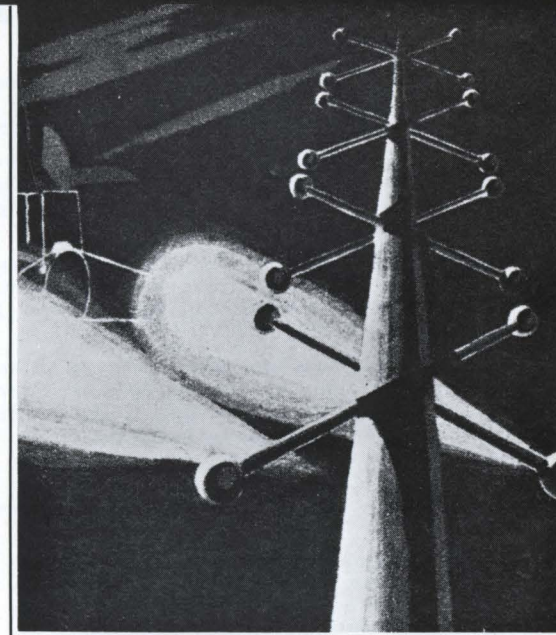
VEM ÄGER SEISMISKA ANTENNEN PÅ HAVSBOTTEN?

Redan i augusti 1964 fotograferades en underlig formation på 4 000 meters djup omkring 800 nautiska mil väster om Kap Horn, Sydamerikas sydspets. Mycket tydde på att det var en antenn, ett hyperkänsligt instrument för seismologiska mätningar.

Vi har sökt få fram uppgifter om vad som hänt under de tio år som gått sedan antennen först fotograferades, men det visar sig att ytterst få är benägna att alls uttala sig om detta, i den mån de alls vill vidgå att de känner till observationen. Tydligen är tolkningen ännu något av ett mysterium.

Det var med en specialkonstruerad undervattenskamera som amerikanska forskningsfartyget Eltair tog bilder av havsbotten på det stora djupet. Vid framkallningen upptäcktes det att kameran registrerat en central mast med fyra kors-antennar som hade vita knoppar längst ut på spröten. Marinbiologen Thomas Hopkins betraktade det som uteslutet att det rörde sig om en korallformation. Dess höjd beräknades till omkring 60 meter.

Redaktör C A Honey på Science Publications Newsletter – han var då ock-

Illustrationsteckning Jan-Peter Caspersson.

så överingenjör för amerikanska Surveyor-programmet vid Hughs flygva- ➤

NY INSTABIL SUPERTUNGVIKTARE

En ny bit i grundämnenas periodiska system hävdar Georgi Gontjarov från Leningrad att han infogat, på plats nr 113. Som andra supertunga grundämnen bryts 113 ner på bråkdelar av en sekund. Tidigare tyngsta grundämne har nr 106.

Gontjarov konstaterade ovanligt hög halt av radioaktivitet och rester av en inert gas i meteoritpartiklar. Han drog slutsatsen att sådana spår bara kan ha bildats vid den naturliga nedbrytningsprocessen ur grundämnet 113.

Kan upptäckten av det nya grundämnet bekräftas innebär det ett stort framsteg i utforskandet av grundämnena mot slutet av det periodiska systemet och en viktig pusselbit har fogats på plats när det gäller universums materiella uppbyggnad. ■

SKUTTANDE TEFAT

Snart kanske vi kan få se ett mycket underligt identifierbart föremål lite varstans i terrängen - om den farkost som två sovjetiska ingenjörer konstruerat lämpar sig för serieproduktion.

Det är järnvägstidskriften Gudok som försöker beskriva det nya fordonet. Det kallas Katoljot, vilket betyder "något som rullar och flyger". Underligheten tycks röra sig om en korsning mellan ett flygande tefat och en kängura.

Av tidningens något luddiga beskrivning framgår att farkosten består av ett halvklot ovanpå ett kupolliknande chassi och att det drivs av en "mekanisk vibrationsgenerator" eller pistong från maskinens gravitationscentrum.

När katoljoten rullar fram på sin kupol slungar pistongen upp den i luften i önskad riktning över varje terrängtyp. Inga uppgifter finns om hastighet och storlek. Testpiloterna uppskattar säkert att förarsätet monterats på stötdämpare.

penfabrik i Ohio - fick en kopia från Spaceview, månadstidning för Nya Zeelands vetenskapliga rymdforskningsinstitut. Honey identifierade föremålet som ett hyperkänsligt instrument för seismiska mätningar. Men han betvivlade starkt att våra vetenskapsmän skulle ha lyckats placera

ett sådant på det djupet nära Antarktis.

Honeys uttalande måste tolkas så att instrumentet placerats där av utomjordingar eller av en tidigare civilisation på jorden. Kanske ligger det något i talet om undervattensbaser för UFO:s?

INRE RYMDEN?

I London finns ett exklusivt sällskap, vars medlemmar är av åsikten att vi lever på insidan av ett klot. Alla astronomiska observationer etc skulle alltså vara optiska villor. Avfallet från föreningen var stort sedan de första satelliterna skjutits upp, men fortfarande hårdar några ut.

Och i Tucson, Arizona, där det bl a finns ett känt observatorium, är organisationen Jordens Inre livaktig. Ordföranden Raymond Bernard och ett hundratal entusiaster tror att det finns varelser i jordens inre, men att de vill ha sitt paradiset för sig själva. Därför sänder de bl a ut "männerna i svart", som tystar alla som hotar avslöja de-

ras existens. Själv har han tydligen klarat sig hittills.

En del rapporter tycks tyda på att det verkligen skulle kunna finnas UFO-baser på havets botten. Men finns det "människor" i jordens inre, så torde de ha det rätt hett om öronen och snarare ett helvete än ett paradiset. Och kanske får de snart besök, hur mycket de än försöker hindra det. Världens hittills djupaste hål - det finns planer på att komma 15 km ner - har börjat borrar i staden Saatly i sovjetrepubliken Azerbajdzjan. Våldiga tekniska problem blir det att lösa under arbetet, som väntas ta flera år. Men ner ska man.

Fly eller fäkta?

När i dessa dagar alltfler vetenskapsmän håller för troligt att det finns civilisationer på andra planeter i universum och man inte kan utesluta att de kommer i kontakt med vår, uppstår den brännande frågan:

Skall vi försöka kontakta dem eller bör vi kanske snarare försöka gömma oss?

Som i så många andra fall är meningarna delade.

Från radioteleskopet i Arecibo, Puerto Rico, har ett budskap sänts ut, riktat mot Messier 13 i vintergatans utkant dit meddelandet kan nå fram om 25 000 år. Men det kan förstås uppfångas långt tidigare.....

Många uppgifter om universum förväntas från det enorma observatorium som ESO, European Southern Observatory, håller på att bygga i den ensligt belägna dalen La Silla, "sadeln", i Chile. Sverige bidrar årligen med fem miljoner. Danmark, Belgien, Holland, Frankrike och Västtyskland är också med i ESO. Läget är närmast idealiskt för jordiska förhållanden och räckvidden enorm. Några minuters arbete med teleskopet kan ge tillräckligt med uppgifter för ett års arbete med beräkningar och teoretiserande. Nya fysikaliska lagar som endast gäller vid extrema temperaturer, hög täthet eller vakuum. Stjärnsystems födelser kan studeras.

Kanske uppfångar man en dag intressanta signaler - sådana som tyder på intelligens av den art att vi skulle kunna få kontakt? Alltsedan det upptäcktes att de kemiska förutsättningarna för liv måste finnas lite varstans i universum, har observatorierna väntat på sådana tecken. Det finns viss nyupptäckt strålning, som inte tycks komma från någon naturlig källa, vad man hittills kan konstatera.

Många astronomer som förr var helt avvisande till UFO-rapporter är i dag inte riktigt lika säkra.

- Sannolikheten att det finns liv på någon annan planet i vår vintergata är överväldigande, säger tex professor Zdenek Kopal vid Manchester-universitetet. Det är mycket troligare att det finns liv än att det inte finns.

Men dr Andrew Fabian vid astronomiska institutionen i Cambridge har ett varningens ord:

- Vi kan vara i det närmaste säkra på att de som vi skulle kunna komma i kontakt med är betydligt högre utvecklade. Dessa varelser kan komma att betrakta oss som försöksdjur. I bästa fall kanske de inte tar någon som helst notis om oss. Men vi gör nog bäst i att gömma oss, tex genom att stoppa alla radiosändningar, ifall ett sådant möte förefaller överhängande.

Och nobelpristagaren, professor Antony Hewish, tror också att det vore bäst att inte svara. Signalerna kan komma från överlägsna varelser som smutsat ned sin hemplanet och ser sig om efter någon att flytta till, menar han.

Vem vill ge sig ut på en 70 000 år lång resa och åldras omkring 40 år under den perioden? Ja, när det teoretiseras om höghastighetskepp skulle tidsdilationen bli så stor. Dr Vincent Icke, Cambridge, undrar förstås om det inte blir mardrömslikt för den som återvänder när 70 000 år passerat på jorden. Vem vet om det egentligen finns något att återvända till, något som har ens den avlägsnaste likhet med vad som existerade vid avresan?

Vad är att vänta?

MAGNETISK VANDRING.

- o - o - o -

HETT SOM I HIMLEN.

- o - o - o -

UFO-fenomenet och polismyndigheterna

Del 7.

Av Alf Tollhag.

Tre UFO:s spårades via radar

XXI

En polisman från Colorado fick en plötslig känsla av inre lugn när han iakttog tre pulserande UFO:s som tyst rörde sig fram över natthimlen bara 50 meter från den plats där han stod som förhårad.

- Jag kommer aldrig att kunna förklara den känsla som grep tag i mig när jag såg dem passera där över mig, berättar polismannen David Brianza.

- Det var en konstig känsla som fick mig att känna mig väldigt bra till mods .... en sorts inre lugn .... som om jag bevittnade något väldigt gott ....

Andra poliser och hundratals invånare i Denver kunde se det glimmande skådespelet på den stjärnklara himlen den 16 oktober 1974. På Denvers internationella flygplats Stapleton kunde man via radar spåra tre UFO:s.

- Vi hade faktiskt några ekon som vi inte kunnat förklara, berättar trafikledaren Warren Loustalet på Denvers flygplats.

Samtidigt höll växeln på polisstationen på att bryta samman av ingående samtal. Det var dessa rapporter som fick Brianza att sända ut patrullbilar för att kontrollera vad som stod på. Den första patrullbilen begav sig till en parkeringsplats där man sett ett underligt föremål. Den första bilen som

anlände begärde omedelbart assistans. Detta fick Brianza att gå ut från polisstationen och det var då han fick se föremålen komma svävande.

- Det såg ut som tre stora rödlysande diamanter som kom i riktning mot mig. De var ca 10,5 meter i diameter och höll en perfekt triangelformation. De var kraftigt lysande och pulserade.

Hastigheten var ca 100 km/tim. De rörde sig hela tiden uppåt och nedåt men behöll trots detta samma kurs. Jag observerade dem i 20 minuter innan de försvann över södra Denver.

Hans sekreterare Kathy Darlinger bekräftar rapporten. Hon såg precis samma sak.

En polisman, David Russel, som från sitt hem hörde den våldsamma radiotrafiken, plockade fram kikaren.

- Jag såg tre röda ljudlöst pulserande ljus. De var större än något flygplansljus.

Det första samtalet kom klockan 17.38 då en man meddelade att tre mystiska föremål upphöll sig ovanför hans 30 meters radioantenn. Vid gryningen kunde polismannen F A Gunderson konstatera att något som liknade silvrig spindelväv hängde ut från antennen.

*23. National Enquirer från 1, 1, 1975.

XXII

Två poliser observerade en ljussignal från UFO:t

Två mycket respekterade polismän blev mycket förvånade då de inte bara fick se ett UFO, utan faktiskt även fick en signal från det.

Den underliga händelsen inträffade kl 01.00 den 9 juli 1974 i en park i Kingstons N Y.

James Wallace och Richard Ramsell, båda 26 år gamla, och kända för sin duglighet var ute på rutinpatrullering i en polisbil.

- Vad i helsicke är det för någonting däruppe, utropade Ramsell när de svängde in i parken.

Först trodde båda att det var ett flygplan, men när Ramsell stannade bilen kunde de se att föremålet stilla och tyst svävade cirka 60 meter ovanför ett fält i närheten. Både Wallace och Ramsell stirrade förvånat. De kunde nätt och jämnt urskilja formen på det underliga runda föremålet. Det tycktes vara ca 10 - 15 meter i diameter. Det fanns en rand av omväxlande röda och gröna ljus runt föremålet och ett diffust vitt ljus kom ut från mitten av undersidan.

- Det där föremålet rör sig inte, sade Wallace med låg röst.

Ramsell körde bilen ytterligare några meter närmare och stampade plötsligt på bromsen när han upptäckte att föremålet faktiskt rörde sig mot dem.

- Tror du att det är ett UFO? frågade Ramsell tyst.

- Det kan vara det, svarade Wallace och steg ur bilen för att kunna se bättre.

Det mystiska föremålet gled allt närmare dem, och de upprörda polismännen kunde nu se att det inte var ett flygplan eller en ballong, eller överhuvudtaget något som de kände till.

-Det är nog säkrast att du hoppar in i bilen nu, ropade Ramsell till sin kamrat, jag vill sticka härifrån.

*24. National Enquirer från 14. 1. 1975.

- Inte just nu, ropade Wallace tillbaka. Det kanske kommer ner så lågt att vi kan få något slags kontakt med det.

När föremålet var mindre än 150 meter borta knäppte Ramsell på bilens sökarljus. Han riktade det mot föremålet, men ljuskäglan nådde inte riktigt fram.

- Nu sticker vi i alla fall, ropade Ramsell när föremålet kom allt närmre.

Wallace kastade sig in i bilen.

Plötsligt kom en stråle av mycket intensivt vitt ljus ut från undersidan av föremålet och polis bilen formligen badade i ljus.

- De lyser på oss, skrek Ramsell. Nu sticker vi och det fort.

Men innan de hunnit starta och köra iväg så slocknade det klara ljuset och föremålet rusade iväg uppåt himlen med otrolig hastighet.

- Jag hade en underlig känsla, men jag var inte rädd eller så, berättade Wallace efter händelsen. Jag hade också en definitiv känsla av att det måste ha funnits någon ombord på föremålet.

- Och jag är säker på att det skarpa ljuset var ett svar på vårt sökarljus, sade Ramsell. Detta är första gången jag ser ett UFO, och jag blir inte ledsen om det också är den sista.

- o - o - o - o - o - o -

Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

Tjutande UFO skrämde polis

Vid ett skrämmande möte med en ljusboll som svävade bara något 50-tal meter ovanför en polisbil, fylldes bilen plötsligt med ett starkt tjutande ljud.

Mystiskt var också att det förskräckliga ljudet, trots att mikrofonen i bilen var avstängd, överfördes till högkvarterets radiocentral ca 20 km från platsen.

Experter på elektronik har ingående studerat bandupptagningar av ljudet och är fortfarande helt ovetande om dess ursprung. De kan inte på något sätt identifiera det.

William Brown från delstatspolisen i Wyoming var den förste som fick se föremålet. Strax före klockan 03.00 natten till den 21 oktober 1974 körde han utmed en ödslig och tom väg nära Perry Center, en stad belägen 6,5 mil öster om Buffalo. Han var på väg till polisstationen i närbelägna Warsaw. Han berättade:

- Plötsligt svepte detta bländande ljus över mig. Det kom bakifrån och färdades i samma riktning. Jag kunde inte bli klok på vad det var, trots att natten var mycket klar. Innan jag hann tänka mer på det fick jag order att återvända till Perry Center för att kolla upp en anmälan därifrån. Jag vände bilen och

En av de polismän i radiocentralen som hörde det tjutande ljudet.

hade kommit upp i ca 80 km/tin. när ljuset svepte över mig igen. Denna gång fick jag en bättre titt på det. Det befann sig mindre än 150 meter ovanför mig, men det var så skarpt lysande att jag inte kunde se formen tydligt. Det var bländande gult och lyste upp hela landskapet.

Några sekunder senare fyllde ett otäckt ljud polisbilen. Det var ett högt tjutande ljud som varade i flera sekunder. Det bekom mig illa eftersom det smärtade i öronen. Min första tanke var att mikrofonen inte var avstängd och att detta orsakade rundgång. Jag gjorde en snabbkoll och fann att ljudet inte kunde vara något som kom över radion.

Jag blev faktiskt rädd och jag stannade bilen vid vägkanten i flera minuter.

Några ögonblick efter Browns möte med UFO:t fick några poliser ett par km österut en bättre titt på det underliga föremålet. Polismannen Salvatore NiCastro beskrev hur UFO:t lekte katt och råtta med honom när han försökte följa efter det i en vild biljakt.

- Varje gång jag accelererade så ökade även föremålet hastigheten. När jag saktade in så gjorde föremålet likadant. Jag körde i hastigheter mellan 30 och 150 km/tim.

*25. National Enquirer från den 21.1.1975.

Ett "munkformat" UFO utförde bländande luftakrobatik

Ett munkformat UFO och två mindre farkoster utförde en förbluffande akrobatik på aftonhimlen strax utanför Syracuse N Y. Tre polismän och en grupp invånare var storögda vittnen till händelsen.

Det färgglada skådespelet ägde rum ovanför förstaden Lakeland omkring kl 19.00 torsdagen den 24 oktober 1974.

Den förste som fick se föremålen var 12-åriga Daniel Wolnick som genast sprang in och hämtade sina föräldrar. Fru Wolnick berättade:

- Daniel kom inrusande och ropade ..... Ni måste titta på det här. Jag sprang ut i tron att det hänt min andre son Michael något. Men när jag kom ut fick jag syn på något underligt på himlen. Det var vitt och rött och blixtrade klart på himlen ..... Det rörde sig sakta nedåt. Jag tittade på det i två minuter. Det var det mest fantastiska jag sett. Jag var fascinerad. Sedan beslöt min man att ringa efter polisen.

Herr Robert Wolnick berättade:

- Det första föremålet kom vid ett tillfälle så nära som ca 270 meter från huset. Sedan uppenbarade sig ett andra föremål som rörde sig över himlen med otrolig hastighet. Det befann sig mycket högt upp och var mycket ljus.

Wolnick larmade polisen i Onandaga som genast sände ut en man för att undersöka saken.

- Det fanns faktiskt någonting däruppe, berättade polismannen Michael Haven som tillsammans med familjen Wolnick hade sin observationsplats uppe på en närbelägen kulle.

Ett 30-tal ordsbor sällade sig till de nyfikna, däribland en som använde

ett teleskop. Några få ögonblick senare anlände ytterligare en polisman till kullen, A C Baxter.

- Genom teleskopet kunde jag se det munkformade föremålet som var dekorerat med röda, gröna och gula blixtrande ljus runt kanten. Ljusen tycktes rotera motsols. I mitten var UFO:t så mörkt att det såg ut som om det var ett hål i mitten.

Baxter berättade också att föremålet rörde sig vertikalt och horisontalt med förvånande hastighet.

- Det fanns även två andra föremål på himlen .... mycket skarpt färgade ..... men även med teleskop var det mycket svårt att få en klar bild av deras utseende.

En tredje polisman, Thomas Lavere, anlände till platsen.

- Baxter räckte över teleskopet till mig och jag riktade in det mot det största föremålet. Jag blev förbluffad över de otroliga manövrerna som det uppvisade. Ena ögonblicket stod det stilla, plötsligt steg det, sedan kastade det sig iväg i en ny riktning. Det var format som en jättestor munkring.

Polismännens chef, J Corbett, bekräftar deras trovärdighet. Dessutom var de ju uppbäckade av ett 30-tal andra personer.

- Vi kollade även med en flygbas i närheten och med flygplatsen i Syracuse. Ingen av dem hade kännedom om några ovanliga föremål. Inga flygplan, varken civila eller militära, befann sig vid tillfället i luften i detta område.

*26. National Enquirer från den 28.1.1975.

UFO ändrade färg, storlek och form under kuslig luftshow ovanför North Carolina

XV

Åtminstone ett 30-tal polismän observerade ett bländande UFO som utförde en "show" genom att ändra färg och form på den stjärnklara himlen ovanför Carolina.

Det underliga föremålet blockerade även tillfälligt polisens radiokanaler med ett ovanligt högfrekvent brum-ljud, och skrämde en polis så mycket att han bad guvernören att låta sända upp en helikopter för att försöka få kontakt med föremålet.

I ett radiomeddelande som bandades under den dramatiska observationen rapporterade polismannen Kent Overby med en röst som lät ovanligt spänd:

- Jag kan se det. Jag vet inte vad det är. Det står nu fullständigt stilla. Det blir större och mindre om vartannat och det förändrar form. Det står ibland stilla och rör sig ibland, det är verkligen kusligt.

Overby har senare berättat att UFO:t nästan skrämde livet ur honom.

- Man kände sig helt hjälplös där man stod och ingenting kunde göra. Föremålet tycktes utstråla styrka, som om det visste hur hjälplösa vi var.

Tillsammans med flera invånare i Durham observerade Overby detta sällsamma UFO under 2 timmar mellan kl 01.30 och 03.00 den 26 februari 1975. Han sade:

- Föremålet befann sig ca 3,5 km bort ifrån oss och var ganska lågt nere ovanför stadens vattentorn. Det ändrade upphörligt färg från rött till grönt och blått till gult ungefär var tredje sekund. Efter ca en halvtimme hände det allra mest fantastiska. Mitt framför mina ögon började det ändra form. Det blev allt längre och längre

Polismannen Kent Overby berättar för reportern R Brooks om sin kusliga upplevelse.

tills det efter 30 sekunder var nästan tre gånger så långt som tidigare. Det behöll denna avlånga form i ca 30 minuter och sedan krympte det sakta till sin ursprungliga cirkulära form. Plötsligt for det iväg mot väster med hög hastighet, parallellt med markytan ungefär 800 meter. Därefter flög det tillbaka till sin ursprungliga position. Det verkade nästan som om UFO:t uppförde en liten show för att visa oss sin förmåga att ändra färg och form och röra sig i hastigheter som vi vet att ingen jordisk farkost kan uppnå.

Åtminstone 30 polismän från området bevitnade flyguppvisningen berättade

Ed Cannady, chef för Durhampolisens kommunikationscentral:

- Det kom in UFO-rapporter från polis i Durham, Raleigh och Chapel, samt från motorvägspatruller.

En mycket underlig sak hände när UFO:t rörde sig över Durham. Kommunikationskanalerna blockerades, och under 5 minuter var allt vi kunde höra ett högfrekvent brummande. Vi har aldrig hört det ljudet, varken före eller efter denna UFO-incident.

Bland andra vittnen som kan bekräfta händelserna finns fru Brona Whitaker från Durham som berättade att hon hade vaknat av tjattret från kortvägsradion som var inställd på poliskanalerna.

- Poliserna talade upphetsat om UFO:s, så jag och min man Jessie tittade ut och fick syn på tre UFO:s. De befann sig ungefär 45 meter bort och de blixtrade kontinuerligt. Det var det mest skrämmande jag sett i hela mitt liv .... verkligen otäckt.

Tjugo mil söderut i Raleigh fick chefen för brandstation nr 4 tillsammans med fyra polismän samt några invånare se ett UFO.

- Det underligaste var emellertid ljudet. Det var det hemskaste jag någonsin hört. Ett lågt kontinuerligt malande, ungefär som ljudet från en trasig startmotor. Ljudet kom uppfra från luften där UFO:t stannade omkring en timme. Sedan rörde det sig sakta bortåt och försvann.

TILL SIST.

Intentionerna med denna artikelserie var ganska vidlyftiga. Det var meningen att vi till att börja med skulle se litet närmare på de mest aktuella amerikanska händelserna. Detta har vi nu hållit på med ända sedan nr 5/1974 och aktuella amerikanska händelser fortsätter att komma in.

Det börjar bli aktuellt att bryta denna artikelserie som redan har tagit mycket utrymme i anspråk. Huvudsyftet tycker jag är nått, utan tvekan. Nämligen att visa, tvärt emot vad många UFO-förnekare påstår, att även polismän och högt kvalificerade omdömesgilla observatörer blir vittnen till UFO-fenomen.

I stor utsträckning är det ju USA som har utsatts för en formlig våg av UFO-incidenter där polismän blivit vittnen.

Någonting som är frapperande är de många mycket likartade rapporterna om föremål som växlar färg från rött, blått, gult, grönt och vitt. Den uppmärksamme läsaren känner säkert igen mycket av dessa rapporter från händelser som ägt rum i Sverige eller övriga delar av världen under de senaste åren.

Vad är det man ser egentligen? Vet myndigheterna vad det är men tiger, eller står man verkligen helt frågan inför detta okända fenomen? Kanske kommer det snart någon form av officiellt tillkännagivande eftersom man i varje fall i USA knappast längre kan rycka på axlarna och gå ifrån dessa händelser, med all den publicitet de har fått.

Vi hade vidare intentionen att göra jämförelser mellan liknande händelser i USA och andra länder och även att ta upp svenska fall med anknytning.

Detta är emellertid ett mycket stort arbete som inte låter sig göras i en handvändning. Det finns i alla händelser anledning att längre fram göra en sammanfattning över hela detta komplex av UFO-händelser. Tills vidare tycker jag att det räcker med det nu ganska väl underbyggda konstaterandet:

Poliser och tränade observatörer ser UFO:s i ungefär samma omfattning som andra människor. ■

S L U T.

En kuslig upplevelse i ett flygplan inom triangeln

Av Alf Tollhag

Del 3.

Don Parris, Kelly Hansson och piloten Mike Roxby hade startat från hemstaden Merrit i Florida kl 10.30 den 16 december 1974. De skulle flyga till Tahiti för att inspektera mark de ville odla upp. Roxby som var en erfaren pilot hade hyrt en ny blåvit enmotorig Cessna 172.

- Alla kontroller och instrument fungerade bra och vädret var perfekt, berättar Parris med käken ur led, skallfraktur och vänstra benet i gips.

Vi stack iväg med kurs ut över Bahamas. Det lilla planet flög över Bimini och någonstans utanför Bimini inne i djävulstriangeln började saker gå på tok, fortsätter Parris.

Navigationsinstrumenten blev som galna men Mike var inte så rädd ändå. Han sa helt enkelt att vi skulle flyga efter solen i stället. Vi hade fyra radioapparater ..... men allihop bara dog.

Hansson som lider av huvudskador, fem brutna revben och ett brutet ben berättar vidare:

- Mike bad oss att hålla utkik efter några stora öar som borde finnas på den vänstra sidan som landmärken. Men vi kunde inte se någonting utom blått vatten så långt ögat nådde. Landmärkena verkade som bortspade från havets yta. Slutligen, vid 16.30-tiden kunde vi se något som vi trodde var Great Inagua-ön. Vi kände oss mycket lättade eftersom vi hunnit bli mycket spända. Mike upptäckte en liten remsa platt mark mel-

Don Parris och Kelly Hansson omplåstrade men vid liv efter en kuslig upplevelse.

lan två sockerrörsfält och vi landade.

Mike kollade bränslet med en sticka eftersom bränslemätaren fortfarande inte fungerade. Han uppskattade att vi hade bensin för en timmes flygning.

En gammal man och två barn kom fram till oss. Mannen talade spanska och Mike pratade med dem. Sedan vände han sig mot oss alldeles vit i ansiktet och utropade: "Vi har hamnat på Cuba."

Vi startade så fort vi kunde. Radion började fungera igen. Vi var ju utanför triangeln. Mike fick kontakt med ett stort passagerarplan som gav oss en ny kurs mot Great Inagua. När vi åter efter en stund kom in i triangeln så lade radion av igen. Vi lyckades i alla fall nå fram

till Great Inagua, men triangeln släppte oss inte så lätt. Vad som hände sedan är ett komplett mysterium. Jag ryser bara jag tänker på det. I ena ögonblicket var allting klart omkring oss och vi kunde se de upplysta landningsbanorna. Sedan var vi plötsligt mitt inne i ett tätt moln som dök upp från ingenstans. Mike ropade: "Vad i ....." Det var det sista han sade för i nästa ögonblick var vi ute ur molnet och kraschade mot en bergssida. Don och jag kom till medvetande ungefär samtidigt och lyckades hjälpas åt att komma ur planet, men Mike var död.

Man kan läsa och höra berättas om djävulstriangeln, men man tror det inte. Nu tror i alla fall jag på det. Den dödade Mike och jag kan inte förklara det.

Flygexperter är lika frågande som de båda överlevande. Roxby var ansedd som en toppilot.

- Han var en erfaren flygare. Det finns ingen riktig förklaring till kraschen, berättar Don Wilson som är chef för flygplatsen på Merrit.

En äldre flyginspektör på flygplatsen,

Ed Graves, berättar att "Roxby var en förbaskat bra flygare. Någonting hände där ute över djävulstriangeln och det som hände berodde inte på piloten eller maskinen ....."

Kommentar:

Det bör i alla händelser tilläggas att piloten bara var 29 år gammal och att avståndet mellan Cuba och Haiti inte är mer än 10 - 15 mil. Det finns stora möjligheter att komma fel, speciellt om instrumenten krånglar. Att man oväntat stötte på ett moln kan också verka logiskt eftersom det tycks ha uppstått i närheten av en bergssida. Just invid bergväggar är det troligt att man skulle kunna råka in i ett plötsligt uppkommet moln som tidigare dolts mot berget.

Artikeln är ganska typisk för den hysteriska stämning som man lyckats skapa kring Bermudatriangeln, men den är intressant eftersom den är ganska snarlik andra liknande händelser inom området. Karakteristiskt tycks ju vara att navigationsinstrumenten och radion slutar att fungera, och att man slutligen helt tappar orienteringen. Läs och jämför med de följande händelserna.

Källa:

National Enquirer från den 22 april 1975.

Kronologisk lista över händelser i och omkring Bermudatriangeln

16. År 1927.

Det spanska fartyget "Viego" försvann under resa i farvattnen inom Bermudatriangeln.

17. Oktober 1931.

Det engelska passagerarfartyget "Stavenger" med 430 personer ombord försvann utan att ens lämna något nödrop ifrån sig. Hon sågs sista gången strax söder om Cat Islands.

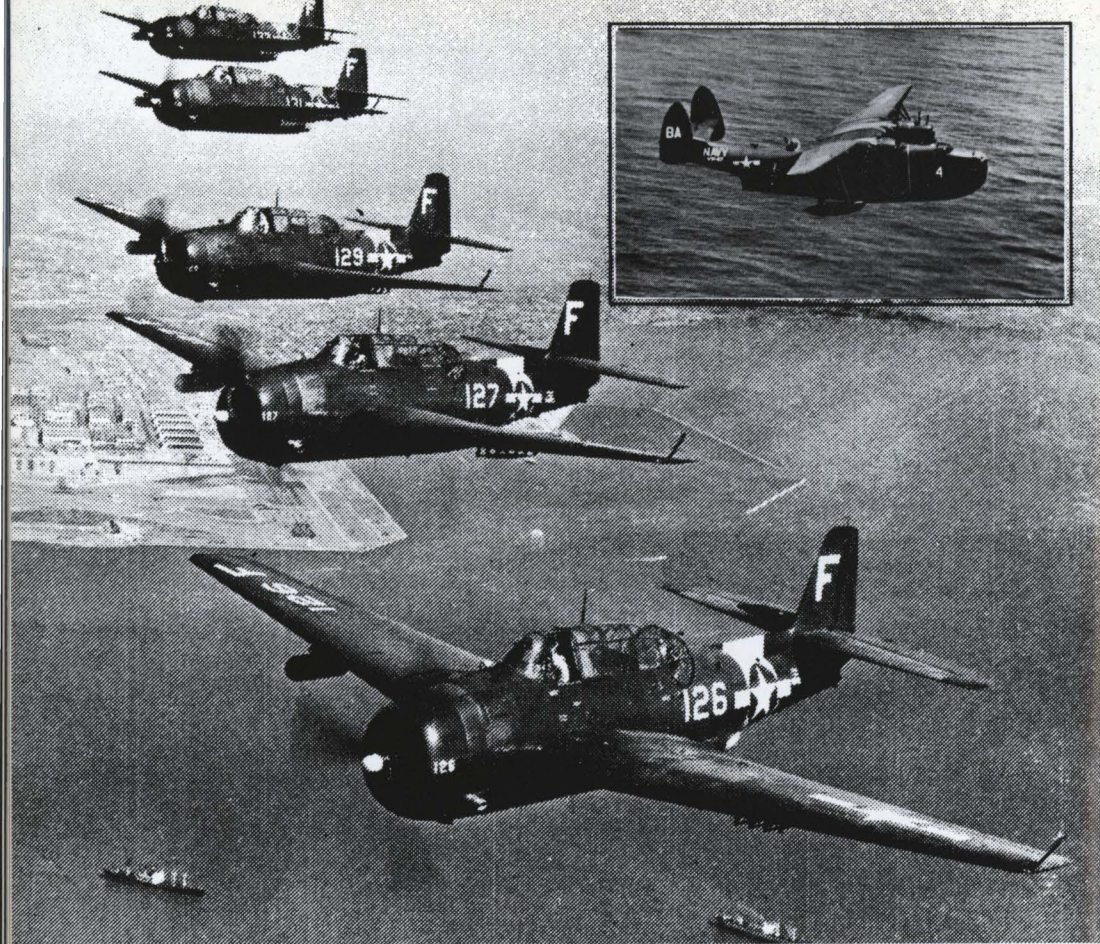
18. April 1932.

Det tvåmastade fartyget "John and Mary" som var registrerat med New York som hemmahamn påträffades flytande men obemannad 50 engelska mil söder om Bermuda. Vad som hände besättningen är fortfarande en gåta.

19. Mars 1938.

Fraktfartyget "Anglo-Australian"

Flygplan av märket TBM Avengers likadana som de fem plan vilka spårlöst försvann med sina piloter och nio besättningsmän.
Lilla bilden: Även detta plan försvann spårlöst vid sökandet efter de 5 TBM-planen.

med en besättning på 39 man var på väg västerut mot Bermudatriangeln. Då fartyget passerade Azorerna sände man meddelandet:

"Allt väl ombord."

Sedan dess är hon försvunnen.

20. 22 oktober 1944.

Det kubanska fraktfartyget "Rubicon" hittades av kustbevakningen i Florida drivande utan besättning. Enda liv ombord var en hund. En talande papegoja som fanns ombord var däremot borta.

21. December 1945.

Nu började även flygplan att försvinna i området. På eftermiddagen den 5 december lyfte fem TBM Avenger torpedbombare från basen i Fort Lauderdale för att genomföra övningar ute över havet. Målnområdet befann sig ca 225 engelska mil nordöst om basen. Sammanlagt hade flygplanen 14 mans besättning.

Klockan 15.45 uppfångades ett sensationellt meddelande i basens kontrolltorn:

- Detta är en nödsignal .....
jag upprepar ..... nödsignal
..... vi kan inte hitta land.

Man bad om en positionsangivelse och fick till svar:

- Vi är inte säkra på vår position ..... vi vet inte var vi är ..... vi har kommit vilse.

Från basen beordrade man nu flygplanen att flyga rakt västerut mot den nedgående solen, en riktning som inte gick att ta fel på, men .....

- Vi vet inte var vi har väster. Vi har fullkomligt tappat bort oss ..... och havet under oss ser så konstigt ut.

Under tre kvart kommunicerade man med piloterna, men utan att lyckas få dem att flyga i rätt riktning. Det verkade som om de var totalt desorienterade och som om inga instrument ombord fungerade som de skulle.

Plötsligt bröts kontakten, utan att man egentligen visste vad som hade hänt.

Omedelbart efter det kontakten hade brutits sändes en stor Martin Mariner flygbåt med 13 mans besättning iväg för att undsätta de nödställda. Efter 20 minuters flygning bröts förbindelsen plötsligt och Marinern hördes aldrig mera av igen.

Ett jättelikt spaningspådrag vidtog nu. Över 500 flygplan och fartyg genomsökte havet, samtidigt som patruller till fots eller med jeep finkammade alla öar. Trots detta lyckades man inte hitta en enda vrakspilla eller ens en oljefläck, vilket är mycket ovanligt då det gäller flygolyckor.

22. År 1947.

Ett transportplan av typ C-54 tillhört amerikanska armén försvinner 100 engelska mil utanför Bermuda. Trots stora spaningspådrag, inga spår.

Det var en likadan DC 3:a som försvann den 28. 12. 1948 mellan San Juan och Miami.

23. 29 januari 1948.

"Star Tiger", ett fyrmotorigt engelskt transportplan av typen Tudor IV, var på väg från London till Bermuda. Klockan 05.00 skulle planet landa. Strax dessförinnan mottog man ett meddelande från planet, allt verkade normalt. Emellertid kom planet aldrig fram och tillsammans med det försvann 25 passagerare och 6 besättningsmän. Radiokontakten förlorades ca 380 engelska mil nordöst om Bermuda.

24. 5 mars 1948.

Många mindre båtar har försvunnit på korta turer. Så är t ex fallet med Al Snyder, en välbekänd jockey som tog några vänner med sig i sin kabinkrysare på en lusttur. Avsikten var att gå från Miami till Sandy Key för att fiska.

Båten påträffades senare, men alla ombord var försvunna.

25. 28 december 1948.

En privat chartrad DC-3:a på flygning mellan San Juan och Miami begärde landningstillstånd i Miami. Enligt beräkningarna skulle planet landa klockan 16.14 den 28 december.

Det var en mycket vacker eftermiddag och havet var helt lugnt. Ombord på planet befann sig 36 personer. Planet landade aldrig och spaningsflyg sökte i tre dygn utan att finna minsta spår efter den befarade olyckan. ■

Fortsättning i nästa nummer.

Forts från sid 5.

FAA:s högste tjänsteman vid Hopkins-flygplatsen, P J Vollmer, sade:

- Denna UFO-händelse liknar inte något vi haft hand om tidigare. Vi undrar vad för slags maskin och besättning, som kan klara en uppbromsning från 960 till 160 km/tim på ett par sekunder. Och enligt pilotens instrument steg hans helikopter med en hastighet som är omöjlig.

Coyne sade:

- Jag har alltid varit skeptisk

till UFO:s och jag hoppas fortfarande, att det finns någon logisk förklaring till denna händelse. Ärligt talat, om jag hade varit ensam i helikoptern, så hade jag aldrig rapporterat det inträffade, för det är så otroligt. Jag skulle inte ha vågat riskera min ställning.

Han tillägger också:

- Men för framtida flygoperationers säkerhet i det området, hoppas jag att någon kan komma med en förklaring.

Källa:

National Enquirer den 16 dec 1973. ■

OBS!

Efter att i det längsta ha strävat emot prishöjning, går det nu inte längre. Vi måste göra en blygsam höjning av prenumerationsavgiften på GICOFF-Information för 1976. Medlemsavgiften i GICOFF är vi också tvungna att höja.

Det är inte personalens löner som ökat - de är fortfarande lika med noll, vi arbetar ju helt ideellt. Men papper och tekniska omkostnader för tidningen pressar oss svårt. Och nog borde vi kunna få en större upplaga?

Alltnog, enbart presnumeration på tidningen kommer att kosta 45 kronor för 1976. Fullt medlemskap i GICOFF (där tidningen givetvis ingår) kostar 75 kronor. Men medlemmarna får då också extra material utöver de sex tidningsnumren, t ex något intressant kompendium. Det kan kanske också bli en annan trevlig överraskning ..... ■

KVINNOR FRÅN JUPITER-----

Forts från sid 24.

har inte heller kunnat konstatera någon ny planet. För övrigt skulle den knappast kunna ligga inom "livszonen".

- De där konstaterandena ändrar inte på förhållandet att vi snart kommer att upptäcka en ny planet, svarar fru Dixon. Den befinner sig i närheten av Jupiter. Vänta får ni se. För övrigt är det kvinnor som utgör besättning i dessa UFO:s. Jag har känt vib-

rationerna, de är kvinnliga.

- Vi har haft besök av utomjordiska varelser tidigare i vår historia och kommer att få det igen, förklarar fru Dixon.

- o - o - o - o - o - o -

Någon tidpunkt för nästa kontakt nämner inte Jeane Dixon, i varje fall inte i detta sammanhang. Skall vi få räkna in ännu en profetisk fullträff eller kommer detta att om några år räknas till hennes missar? ■

Nya Venusmått

Panoramabild av Venus' yta tagen på platsen där Venus 9 landade. Det ljusa nedtill på bilden är en del av landningskapseln. Ränderna på bilderna är avsedda för överföring av tekniska data.

Forskarna får tillfälle att ändra uppfattning på en mängd punkter, när de hunnit analysera alla data som de sovjetiska sondera Venus 9 och 10 sände i slutet av oktober. Vad som framstod direkt var att atmosfären inte var så tät som antagits och ytan ingalunda någon öken.

Tvärtom var det förvånansvärt mycket ljus som nådde Venus' yta, och landskapet uppvisade både klippiga delar och mjukt böljande terräng. Det var god sikt.

Venus, vår närmsta granne i världsrymden, finns ca 5 miljoner mil från oss. På ytan har den en temperatur av 485 grader och 90 gånger högre atmosfärtryck än det jordiska. Inte minst med tanke på detta är det imponerande att instrumenten fungerade så bra, 53 minuter från Venus 9 och 65 minuter från Venus 10 pågick sändningarna av intressanta data. Det kan tyckas vara korta livslängder efter den omkring 30 miljoner mil långa resan från jorden, men måste betecknas som en väl-

dig vetenskaplig framgång.

Några förutsättningar för högre livsformer rymmer dock inte planeten, vad man kan förstå hittills. Kanske finns det liv på mikronivå. På så nära håll i världsrymden kan vi alltså inte vänta oss att få träffa på civilisationer. Däremot har ju uppgifter på sistone visat intressanta data för Jupiter-månar, alltså vissa förutsättningar för vad vi menar med högre liv på ett avstånd från solen som förr alltid betraktades som helt uteslutet.

Närmast kan vi vänta oss intressanta uppgifter från USA:s Viking-projekt. Avsikten är bl a att en sond skall mjuklanda på Mars den 4 juli 1976. Mars, vår närmsta yttre granne i solsystemet, ligger på nästan dubbelt så stort avstånd som Venus men väntas inte ha någon besvärande atmosfär. Mars-sonderna har specialutrustning för biologisk analys av sin omgivning och kan väntas komma med många intressanta klarlägganden. ■

HÄFTIGA RYCK!

Söla inte. Betala Din avgift för 1976 redan nu. Då kanske vi också kan få råd att ge ut 1975 års sista nummer utan att bottenkräpa våra egna, privata resurser.

GICOFF-red.

Ett par nya böcker anmäls här av Bertil Nilsson.

Det är då för väl att man lever i nutiden. Forntiden och framtiden var och blir tydligen outhärdliga, var och en på sitt sätt. En sådan löjlig reflektion kan man göra efter att ha läst två av bokklubben Bra Böckers sommarutgåvor:

INGREPPET av R Hawkey och R Bingham samt

ÅR 2001 av A C Clarke.

Ingreppet är en studie av USA i en nära framtid. Subversiva grupper med tillgång till kärnladdningar har skapat en situation av inbördeskrig. Det enda som tros kunna bringa reda och få människorna att enas är hotet om invasion från rymden. Ett team vetenskapsmän får i uppdrag att skapa ett UFO, vars avslöjande skall se ut som en läcka. Presidenten och hans vetenskapliga rådgivare tycks få rätt. Lugnet återställs i landet, åtminstone till en början.....

Handlingen skall inte vidare avslöjas här. Men intressant att notera är att

de flesta ufologer nog snarare tenderar att tro att om statsledningar skulle börja hävda att jorden verkligen hotas utifrån, skulle det verkliga kaoset bryta loss. De stöder ofta detta resonemang på erfarenheterna från hur realistiska teaterföreställningar i radio uppfattats, som t ex Orson Welles' program Världarnas krig .....

År 2001 - boken bygger på ett filmmanus av Stanley Kubrick och Arthur C Clarke - håller på att bli en science fiction-klassiker. Den spänner över en väldig tidrymd, från ett "förspel" under grottmänniskornas epok till dess förbluffande fortsättning i den nära framtid som sekelskiftet utgör.

Svindlande färder i för intellektet ofattbara dimensioner, datorer som tar kommandot över människor, föreställningar om intelligenser och krafter i universum som observerar oss men är onåbara för vårt förstånd - det mesta finns med i denna oerhörda tankefärd bortom begränsningar som tid och rum.

Kvinnor från Jupiter-trakten här i UFO:s säger känd sierska

Erich von Dänikens senaste bok, Fenomen som skakat världen (Berghs förlag, 1974) handlar mest om religiösa uppenbarelser. Men det finns en sida om UFO:s idén, sid 233. När von Däniken intervjuar Jeane Dixon, Washington, som under många år gjort en mängd spådomar, flera kusligt exakta och några helt felaktiga, passar han på att fråga vad hon anser om UFO:s.

- Jag kan inte svara på när jag första gången fick veta något om UFO:s - jag har alltid känt till dem, svarar fru Dixon.

- Vi kommer snart att få veta att de härstammar från en oupptäckt planet i vårt solsystem. Vi kommer att få officiell kontakt med deras besättningar, och framförallt kommer vi att få lära oss av dem hur man enklare och bättre kan utnyttja de energier som finns.

von Däniken påpekar att gravitationsförhållandena är stabila och att det knappast finns plats för någon okänd planet i vårt solsystem. Rymdsonder

Forts på sid 22.